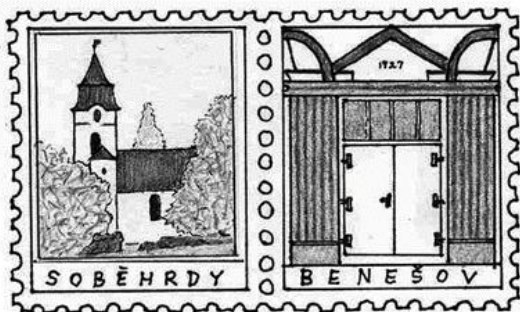

ČÍSLO 114 (1/2023)

JARO 2023

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDský BRATR

Velikonoční slovo

Velký pátek a neděle Vzkříšení jsou dva vrcholy života křesťanské víry. Zatímco na Vánoce se ochotně přizpůsobujeme okolnímu světu, Velikonoce nás volají k tomu, abychom se lišili. V jejich středu je bolest a smrt – a ty v našem světě nejsou vítány.

Když v myšlenkách sledujeme Ježíše na kříži, možná nás napadne otázka, jestli je vůbec možné, aby ten zmučený člověk mluvil o ráji. Není divu, že se mu posmívají. Málokdo je lidem k smíchu víc než ten, jehož nároky na sebe i na druhé ztroskotaly.

Ježíš v tom posměchu ale nejspíš slyší ještě něco jiného. Na začátku jeho veřejného působení ho totiž ďábel pokoušel slovy: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť je psáno ‚andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě chránili.‘“ Tehdy to byla trochu hra: Tak se, Boží Synu, ukáž! V Getsemanské zahradě musel Ježíš o věrnost svému úkolu zápasit. A ten zápas ještě není u konce. Bylo by snadné udělat zázrak... „Ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží,“ zní mu v uších. Přece by se zachránit mohl, nemusel by na tom dřevě viset a snášet tu palčivou bolest, mohl by těm posměváčkům vytrít zrak... teď hned. Jenže on to neudělá. Neudělá to kvůli nám. Je-li obtížné představit si tak velkou bolest, ještě obtížnější je představit si tak velkou lásku.

Ježíš umírá mezi dvěma zločinci. Nejspíš v tom byl záměr: samozvaného krále Židů bylo třeba ponížít až na dno. Jenže Ježíš není Mesiáš, jakého si nepřátelé představovali. To, co mělo být poputou, je nakonec potvrzením jeho vykupitelského poslání. Tak jako po celý svůj život, ani ve chvíli umírání tu Ježíš není pro zdravé, ale pro nemocné. Umírá mezi dvěma grázly – a pro ně.

Však taky v apokryfním Vyprávění Josefa Arimatejského gauner po levici bez okolků říká: „Jestli jsi Kristus, tak sestup s kříže, a já ti uvěřím; ale teď, jak se tak na tebe koukám, chcípneš tu se mnou ne jako člověk, ale jako divá zvěř.“

V lukášovském výjevu jsou zločinci jemnější. Ten první, který se – jak píše Lukáš – Ježíšovi rouhal, má dokonce smysl pro společenství: nechce vyváznout sám. Říká: „zachraň sebe i nás.“

„Dobrý lotr“, jemuž západní tradice přisoudila jméno Dismas, na kříži vyznává svou vinu – ani on tu tedy není omylem. A přitom právě on, jako jediná postava v celém evangeliu, oslovuje Ježíše prostým jménem. První, kdo v evangeliu mluví s Ježíšem takto důvěrně, je zločinec. I první, kdo vstoupí do ráje, je zločinec.

Lukášovo vyprávění mi připomíná příběh o tom, jak Guy Gilbert, francouzský motorkář, který jako kněz od začátku 70. let pracuje s delikventní mládeží, v jedné ze svých knížek vypráví, jak k téhle roli přišel.

Jednou jsem se pozdě večer vracel domů na motorce. Všiml jsem si kluka, který seděl na chodníku. Trochu jsem ho znal, jmenoval se Alain, bylo mu dvanáct, jeho rodiče se rozešli. Věděl jsem, že to má doma strašně těžké. Zeptal jsem se ho, co tam dělá. Odpověděl mi, že se už domů nevrátí, protože mu dávají jídlo do misky, ze které předtím žral jejich pes... Vzal jsem ho na noc k sobě. Zůstal u mě sedm let.

A tehdy to všechno začalo... Celý rok Alain prakticky nevyslovil jediné slovo. Neřekl jediné slovo kromě „mám hlad, mám žízeň, chci jít do kina“.

A potom jednou večer, když se Alain uzdravoval z těžké nemoci, začal znenadání mluvit. Myslím, že předtím vypil nějakou tu sklenici piva. Řekl mi: „Víš, když jsem měl horečku, viděl jsem v omámení někoho, kdo ke mně šel a podával mi ruku. Bylo to nejasné, nevěděl jsem, kdo to je. Teď už to vím. Byls to ty. Ty ses objevil v mém životě“

proto, abys mě dostal z toho svinskýho průseru. Jenomže, víš, jestli mě teď pustíš k vodě, už mi na světě nezbude vůbec nic.“

Na rozdíl od celníků a špatných správců nežijí Lukášovi zločinci na výsluní. I oni nejspíš byli lidé, kteří tak jako Alain nikdy nepoznali lásku ani věrnost, nesetkali se s odpuštěním. A právě do téhle zkušenosti vyvrhele přichází Ježíšova věta: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“

Dismas z temnot života bez lásky zahlédl světlo laskavosti Ukřižovaného. Na chvíli zahlédl propastnou hloubku své viny, ale také podanou ruku, která se k němu na kříži natahovala. Ten, který „neměl člověka“ a jehož nejspíš nikdo nelitoval, našel někoho, kdo mu řekl: „Dnes budeš se mnou,“ a myslel to vážně. Byl to Immanuel, Bůh s námi. A možná právě to je ten ráj: život někde, kde se člověk nebude chtít skrývat a na Hospodinovo volání nebude odpovídat: „Bál jsem se.“

Ta ruka podaná z kříže je tu i pro nás. V ráji nejspíš bude všelijaká čeládka. Pán Ježíš očividně není vybíravý, stačí mu i malá víra, je-li vedená velkou touhou. Naštěstí pro sírgy – i pro nás.

Šárka Grauová

Události z kraje roku 2023

Jan Hábl - Lidskost není docela ztracena

přednáška pro veřejnost v benešovském sboru

Jana Ámose Komenského ctím od svého dětství. A celý život se přede mnou postupně odkrývají jeho mnohá obdarování. Jeho všestrannost je ohromující. Nejvýše byl zřejmě ceněn jako pedagog, ale byl také vynikajícím spisovatelem i politikem a mluvčím svého národa a své církve, vzdělaným teologem, především pak hluboce věřícím křesťanem a nezlomným člověkem. A byl rovněž uznávaným filozofem.

Nad jeho dílem „Obecná porada o nápravě věcí lidských“ jsme se sešli v našem benešovském evangelickém sboru ve středu 15. března. Pan profesor Jan Hábl si pro nás připravil přednášku

na výše uvedené téma. Pozvali jsme i veřejnost a přes nepřízeň počasí byla téměř plná modlitebna. Povídání bylo hutné, obohacující, vtipné; reakce a dotazy posluchačů věcné a zajímavé. Byl to vydařený podvečer a děkujeme panu profesorovi za velmi zřetelný vhled do dalšího oboru J. A. Komenského.

Zároveň děkujeme pořadatelům a doufáme, že se ještě v budoucnu sejdem, protože téma lidskosti v díle J. A. Komenského je bohaté. Mnozí jsme si odnesli knížku Lidskost není docela ztracena, tedy nejstručnější možný výklad Obecné porady od pana profesora Hábla. A doufám, že všichni vstřebáme a poneseme dál Komenského apel, že věci lidské nejsou docela v pořádku, ale nejsou docela ztraceny.

Mírka Nulíčková

Válka na Ukrajině trvá už rok

prohlášení synodní rady ČCE

Milé sestry, milí bratři,

zítra tomu bude rok, co jsme se probudili do jiného světa. Ruský útok na Ukrajinu nás uvrhl do nejistoty a obav. Ty se dále ještě prohlubují tím, jak postupně vnímáme narůstající brutalitu agresora vůči civilnímu obyvatelstvu, jeho pohrdání lidskými životy včetně vlastních lidí, a bezostyšné ideologické a náboženské ospravedlňování této války. Tušíme, že tato noc nebude krátká...

Zároveň jsme osloveni odvahou a obětavostí těch, kdo brání svou zem a svobodu. Jsme voláni k soucitu s osudem běženců, jejich potřebou přijetí a podpory. Jsme vděční sborům i jednotlivcům, kteří se zapojili do pomoci uprchlíkům. Setkání s nimi nebývají jednostranná a leckdy vedou k přátelství. To vše nás proměňuje a mobilizuje tak, jak jsme si možná ještě nedávno nedovedli představit.

Modlíme se za zachování lidských životů na obou stranách. Modlíme se za mír, který bude ctít právo, spravedlnost, svobodu a žádným náznakem nepovzbudí opakované válečné pokusy. Modlíme se za ty, kdo ztratili své blízké nebo své domovy. Modlíme se za vlastní odhodlání vytrvat v podpoře napadených a v pomoci utečencům.

podepsáni Pavel Pokorný, Jiří Schneider a Martin Balcar

“Kavárnička babiček a dědečků”

Oblíbené setkání nejstarší generace je už letitou praxí. V uplynulých letech se ze známých důvodů nekonalo, avšak letos jsme se pokusili o setkání společně s benešovskými bratry a sestrami (organizuje dosud René Hudec). Setkání se konalo v Benešově, bratr Štunc připravil pěkně historii sboru v Soběhrdech a širokého okolí, pozdější rozdělení na dvě oblasti a vznik benešovského sboru. Byl čas na povídání, občerstvení. Na tomto vzájemném poznávání chceme pokračovat v dubnu. Očekávejte přesné informace telefonicky či elektronickou poštou.

Marie Stolařová (titulek redakce)

Rozhovor s bratrem Jiřím Zavadilem

24 let v čele benešovského sboru

26. března 2023 se uzavřela jedna dlouhá kapitola z dějin benešovského evangelického sboru. Volbou nového staršovstva započala plánovaná změna na místě kurátora, které dlouhá léta obětavě zastával bratr Jiří Zavadil. Na návrh benešovského staršovstva bude

bratru Jiřímu v neděli 11. června předána Medaile vděčnosti, ocenění, které uděluje členům naší církve synodní rada za nesmazatelné zásluhy o rozkvět sboru a církve. Bratra Jiřího jsme vyzpovídali pro čtenáře Soběhrdského bratra.

Milý Jirko, začněme pěkně od začátku, odkud pocházíš a můžeš nám říct něco své rodině?

Pocházím z evangelických tolerančních rodů z Vysočiny. Maminka se narodila v malé zemědělské usedlosti na samotě Lampus pod Křemešником a její rodina patřila do strměšského sboru. Tátinek se narodil v evangelické obci Moraveč. Oba rodiče ztratili otce, maminka ve velmi raném dětství (děda zahynul v první světové válce v ruském zajetí) a táta později jako mládenec. Oba vyrůstali ve skromných podmínkách a v silné, prosté víře a celoživotní nádeji a oddanosti Bohu.

Takže tvou víru a směřování ovlivnili rodiče.

V rodičích se nám dětem dostalo velkého daru. Maminka byla učitelka na prvním stupni ZŠ. K dětem a obecně k lidem byla laskavá,

Jiří, Jaroslav a Jan Zavadilové, Mysliboř u Telče, srpen 2021

trpělivá, obětavá, žila pro druhé tak, jak jí velela víra. Táta pracoval na berním úřadě a později na finančním odboru ONV Pelhřimov. V úřednické práci měl ale přestávku v letech 1952 až 1964, kdy pracoval v technické četě Československých státních drah, aby se vyhnul „úřednické povinnosti“, která spočívala v přesvědčování rolníků ke vstupu do JZD. Celý život se věnoval práci ve sboru, zejména v kazatelské stanici Pelhřimov. Byl starostlivý a vážný – jeho hobby byla literatura, dějiny a zahrádka.

Máš tedy nějaké sourozence?

Mám dva starší bratry a rodičům jsme se narodili v letech 1939–1944. Často si teď uvědomuji, jak obtížné asi bylo v době války obstarat tři malé kluky – ve vzájemné účtě a lásce to zvládli. Z dětství si pamatuji, že jsme pravidelně s rodiči a oběma bratry večer četli z bible. Moji bratři i já jsme do rodiny přivedli katoličky. Rodiče je přijali s láskou a nám všem nastal “čas ekumeny”. Svatby se konaly v evangelických kostelech a všechny naše děti tam také byly pokřtěny.

Kde jsi tedy prožil dětství? Mám pocit, že jsi z Pelhřimova, ne?

Narodil jsem se v Pelhřimově, kde jsme žili. Pokřtěn jsem byl tamtéž a konfirmován ve Strměchách. Na konfirmační cvičení jsem jezdil do Strmých na kole. Do svatby jsem žil v Pelhřimově a celé toto období byl farářem ve Strměchách a později v Humpolci Rostislav Nechuta.

Pak vím, že jsi žil dlouhá léta ve Vlašimi ...

Oženil jsem se v roce 1968 a oddával nás v benešovské modlitebně br. farář Jan Potoček. Se ženou jsme většinu společného života strávili ve Vlašimi, kde jsme vychovali dvě děti – Janu a Jirku. Janu křtil v Benešově br. profesor J.B. Jeschke (otec tehdejšího benešovského faráře) a Jirku pokřtil v Pelhřimově br. farář R. Nechuta. V té době byl benešovský sbor bez faráře. Od roku 2002, když odešla manželka do důchodu, žijeme trvale v Praze a do Vlašimi zajíždíme jen občas.

Zmínil jsi jména tehdejších benešovských farářů. Jaké na ně máš vzpomínky?

Faráře Jana Potočka si pamatuji hlavně z předsvatební přípravy, kdy jsme mluvili také o tom, zda emigrovat či zůstat – byl to říjen a listopad 1968, nedlouho po okupaci naší země sovětskou armádou. V té době mnoho spoluobčanů odcházelo do emigrace. Jan Potoček svůj postoj vyjádřil tak, že člověk má pracovat a pomáhat tam, kam ho Pán v životě postavil.

Musím říci, že po svatbě jsem na bohoslužby chodil spíše sporadicky, to se změnilo s příchodem faráře Jana Ámose Jeschkeho. Po jeho vynuceném odchodu z Benešova (odchod byl vynucen místním církevním tajemníkem) následovaly čtyři roky (1976–1980), kdy byl sbor bez faráře (resp. vikář Jan Klas byl na vojně) a do Benešova jsem jezdil jen o Vánocích. Do Vlašimi v té době zajížděla ses. kurátorka Blažena Švíglerová, občas Dan Drápal (v té době farář v Praze na Maninách) a Pavel Smetana (v té době farář v Praze – Libni). Po příchodu Jana Klase jsem se v Benešově zúčastňoval pravidelně setkání třicátníků na faře, ve Vlašimi biblických a společně se ženou bohoslužeb.

Jak jsi vnímal službu Jana Klase? V té době se benešovský sbor asi dost výrazně proměňoval.

Později, po roce 1989, jsem si začal uvědomovat změny v přístupu Jana Klase k bohoslužbám i k biblickým hodinám, ale neodradilo mě to, protože, co navrhl farář, jsem byl zvyklý přijímat a brát vážně. Neodradil mě ani jeho poněkud direktivní přístup s tendencí vyvolávat účastníky, aby se vyjádřili či jinak projeví. Zaznamenal jsem, že pro některé členy v kazatelské stanici Vlašim byly bohoslužby v té době docela problém, protože z nich odcházeli rozrušení a nedělních bohoslužeb se dále přestali zúčastňovat.

Jak jsi prožíval ten osudný rok 1998, kdy došlo odchodu části členů benešovského sboru do jiné církve?

Krátce před mimořádným sborovým shromážděním mi Jan Klas po bohoslužbách ve Vlašimi sdělil, že sbor bude jako celek přestupovat do Jednoty Bratrské, tak abych o tom věděl. Vzhledem k tomu, že v naší rodině byla vždy JB ve velké úctě, tak jsem jel do Benešova s tím, že případně přestoupím spolu s ostatními. Sborové shromáždění se konalo za účasti zástupců seniorátního

výboru, kde se mělo jednat o věroučném napětí mezi církví a benešovským sborem. Jan Klas ani nikdo ze staršovstva však o ničem jednat zjevně nechtěl – chtěli pouze odejít. V průběhu sborového shromáždění jsem si uvědomil, že změna atmosféry v Benešově je výrazně větší, než jak jsem byl zvyklý z Vlašimi, a rozhodl jsem se, že z ČCE odcházet nechci.

Na první bohoslužby v lednu roku 1999 si celkem vzpomínám. Glosoval bych to tak, že se na nich sešla odhodlaná hrstka lidí, kteří se často před tím ani neznali, pocházeli z jiných okrajů sboru, ale spojila je silná víra, že to, co prožívají, není konec, ale nový začátek.

Jak jsi připomněl tu hrstku, tak si pamatuji, že jsme často jezdili s Mílou Šimou a Tomášem Duškem do BN vlakem na nedělní bohoslužby, aby ta hrstka byla trochu početnější. Vzpomínám na neděli, kdy přijel do BN kázat senior Tomáš Bísek a bylo nás přesně dvanáct. Bylo třeba se zapojit do obnovy sboru a přijal jsem tedy místo ve správní komisi a posléze kandidoval do staršovstva a byl zvolen kurátorem sboru.

Přiblížíš čtenářům – nepamětníkům činnost správní komise?

V reakci na závěry sborového shromáždění byla v lednu 1999 ustavena správní komise sboru, aby spravovala sborové záležitosti a připravila volební shromáždění. Správní komise byla ustavena ve složení: Tomáš Dušek, Dagmar Dvořáková, Jan Macháček, Lýdia Mamulová, Hynek Mottl, Miroslava Nulíčková, František Šturm, Josef Voříšek a Jiří Zavadil. Lýdia Mamulová (farářka v Radotíně a konseniorka pražského seniorátu) byla administrátorkou sboru, JUDr. Hynek Mottl (presbyter v Soběhrdech) nabídl poradenství při jednáních a formulacích vyžadujících právní dohled. Lýdia Mamulová vedla benešovský sbor jako administrátorka čtyři roky (1999–2001). Na sborovém shromáždění 18. 4. 1999 bylo zvoleno nové staršovstvo sestávající z členů sboru ve správní komisi.

Vážím si toho, že všichni starší pracovali pro sbor s velkým nasazením, vždy jsme hledali shodu v podstatných věcech a zároveň byli vzájemně tolerantní. V této době jsme měli velkou podporu od soběhrdského sboru a celého pražského seniorátu. Sestra Lýdia pracovala pro náš sbor s velkou obětavostí a nasazením, vděčíme jí

za postupnou konsolidaci sborového života a dovedení k volebnímu shromáždění, na kterém byl zvolen farářem v Benešově Tomáš Trusina.

To už je minulost poměrně nedávná. Můžeš něco z té doby zmínit?

Dále se obnovoval sborový život včetně navázání kontaktů se zahraničními sbory v Polsku a Nizozemsku. Podařilo se také otevřít sbor pro veřejnost a pořádat společné akce. K radostným momentům patří příchod mladých rodin s dětmi do sboru, které se postupně zapojili do práce sboru i staršovstva a věřím, že jsou budoucností sboru. Postupně jsme mohli opravit, kromě farského bytu i modlitebnu, společné sborové prostory včetně potřebné infrastruktury. Po odchodu Tomáše Trusiny do pražského salvátorského sboru jsme povolali za farářku sestru Kateřinu Frühbauerovou.

Jaké výzvy podle tebe stojí před benešovským sborem?

Jsem velmi rád, že se nám loni podařilo opravit střechu sborového domu. Zatím jsme byli schopni plnit všechny finanční závazky, včetně odvodů do personálního fondu, díky velké obětavosti členů sboru. S ohledem na postupný přechod církve na samofinancování jsou odvody do fondu každý rok výrazně navyšovány a musíme počítat s možností, že sbor nebude schopen „zaplatit“ vlastního faráře na plný úvazek. Z tohoto důvodu musí staršovstvo promýšlet povolání faráře na snížený farářský úvazek, a jednat s okolními sbory o nějaké formě spolupráce. Jsou to velmi aktuální výzvy před naším sborem. Proto je důležité, aby staršovstvo vždy hledalo a našlo shodu v podstatných věcech jak duchovních, tak i ve věcech hospodářské povahy a v celém sboru pečovalo o ducha jednoty i tolerance.

ptal se Jan Macháček

Zprávy o životech sborů

Čtenářům Soběhrdského bratra bychom rádi přinesli i zprávy staršovstev a farářů z výročních sborových shromáždění. Podle

rozsahu zpráv se zdá, že se ve sborech neustále něco zajímavého děje. Zprávy jsou nadité, nelze je všechny otisknout najednou, a to ani po zkrácení. Jako první přinášíme zprávy soběhrdského sboru. Benešovský a prčický sbor si necháme do letního vydání Soběhrdského bratra.

redakce

Zpráva o duchovním stavu sboru

z pohledu faráře pro Výroční sborové shromáždění ČCE Soběhrdy

Sestry a bratři, milí přátelé.

Byl bych rád, kdybyste tuto zprávu o duchovním stavu sboru nebrali jako nezbytnou formalitu, která je součástí Výročního sborového shromáždění, ale jako odrazový můstek pro přemýšlení o budoucnosti sboru a své závěry pak proslovili hlasitě při moderované a strukturované debatě o budoucnosti sboru, která proběhne v dubnu. Protože pokud k tomuto tématu nepřistoupíme vážně, otevřeně a zodpovědně, může se stát, že tato zpráva bude jednou z posledních.

Nedělní bohoslužba – Základem našeho sborového života je zvěstování Božího Slova při nedělních bohoslužbách. Zní to jako nezpochybnitelná formulace. Ale vnímá to tak každý? Co dobří členové sboru, kteří přicházejí jednou za rok, na Vánoce nebo Velikonoce? Co je pro ně centrem sborového života? Byl bych rád, kdyby to dali najevo. Při obsazování nedělí se snažím vybírat kazatelky a kazatele se širokým spektrem teologického záběru, nejen ty, kteří mají podobný duktus jako já. Protože široké spektrum pohledů je základem moderního, otevřeného, tolerantního sboru, který má šanci se uplatnit i v současném veřejném prostoru a případně oslovit budoucí nové členy sboru, protože se ukázalo, že pouhá reprodukce stávajících členů k udržení sboru nestačí. Budu proto vděčný za každé vaše doporučení, koho by bylo možné na kazatelnu pozvat. Větší účast laiků na bohoslužbách než jen společný zpěv, modlitba Páně a čtení z Písma by rovněž bylo vítáno. Pokud někdo chcete mít přimluvnou modlitbu, neváhejte se na mě obrátit. Za součást bohoslužeb pokládám i kafe pod pergolou, kde je možné volnou formou reflektovat kázání, případně se i jenom lidsky sdílet, tak, jak má kdo zrovna náladu.

Nedělní škola – Nedělní škola se koná pokaždé, když přijdou děti. Dobrovolnicím a dobrovolníkům, kteří se tomuto vzdělávání dětí věnují tímto velice děkuji. Ať při tom také nezapomínají na možnost vlastního vzdělávání v různých kurzech nebo studiem teologie. Jak nedávno poznamenal Synodní senior na farářském kurzu: Studovat ETF můžete klidně i po padesátce.

Biblická hodina – Klasická prezenční biblická hodina patřila v církvi desítky let k základním vyučovacím momentům. V našem sboru se tento formát setkávání neuchytil, jak mě přesvědčilo několik měsíců, kdy jsem pravidelně vysedával sám ve farní kanceláři. Snad alespoň některé uspokojí biblická hodina on-line, které se laskavě ujala Šárka Grauová, které tímto za tuto službu děkuju. O to raději však jsem, že se daří putovní biblická hodina v rodinách, kde kromě biblického výkladu se můžeme osobně sdílet a ve druhém programu pak i dát slovo hostitelské rodině. Setkávají se rodiny starých i nových členů sboru. Do prázdnin už je obsazeno, ale přesto bych byl rád, kdyby se mi zájemci o hostitelsví hlásili, aby tato čerstvě založená tradice mohla pokračovat.

Modlitební scházení – Modlitební scházení, kterému jsme odlehčeně říkali „modliny“ vydrželo několik měsíců, ale nakonec také vyšumělo. Je to škoda. Modlitba má více rovin, nejen tu soukromou „ve svém pokojíku“, ke které se tak hrdě hlásíme. Nyní se alespoň snažím, abychom se na staršovstvu o úvodní modlitbu dělili.

Pastorace – Pastorace je jeden z klíčových projevů činnosti sboru. Pastoraci vykonává farář i členové sboru. Za sebe neustále musím řešit otázku: koho pastorovat. Jenom staré členy sboru nebo i nově přichozí, ze kterých možná nic nekouká? Většina důvěrných hovorů mezi kolegy faráři se týká právě pastorace. Pravidelně se snažím docházet do Hospice, kde mám programy v CDS i hovory s klienty. Nově jsme zavedli veřejné benefiční přednášky v Komunitním centru. Také vyučuji v církevní škole Archa a snažím se o širší spolupráci. Třeba při vernisáži obrazů klientů centra Paprsek, děti z Archy zpívaly a obě skupiny dětí pak při společném opékání buřtů viděly, že jsou vlastně lidsky stejní, i když vypadají jinak a trochu se i jinak projevují. Občas kážu na alternativních festivalech, které obvykle poskytují velký okruh pozorných posluchačů

ochotných k následné otevřené diskuzi. Pro budoucnost pokládám za zcela zásadní vznik Křesťanské služby, neboť bez koordinované činnosti dobrovolníků si lze účinnou pastorační jen těžko představit, zejména když se musíme připravovat i na alternativu sloučení či vzniku „sousboří“.

Misie – Toto slovo se ve zprávách VSS objevuje jen u několika sborů. Ale měli bychom si uvědomit, že při úbytku našich členů se dá vcelku dobře spočítat, kdy zanikneme. Chceme, aby tento areál koupil Farma park a z kostelní věže udělal bandžidžampingovou plošinu nebo start pro paragliding? Nebo máme na víc? Třeba aby toto místo sloužilo k duchovnímu setkávání. Je misie sprosté slovo? Když vidíte hezký film nebo si přečtete pěknou knihu, doporučíte ji kamarádům nebo si s nimi o tom povídáte. To je přece naprosto normální a děláme to denně. Proč povídat si o tom, komu jste uvěřili by mělo být neslušné? Nebo se snad za Krista stydíme?

Sborové aktivity –

Společný oběd – Snažím se, abychom jednou měsíčně společně obědvali, neboť při společném jídle je více času ke vzájemným hovorům.

Výstavy obrazů – Mezi sborové aktivity s velkou a dobrou tradicí patří výstavy obrazů, jak umělců renomovaných, tak i spontánních. Také poskytují prostor pro různé doprovodné programy.

Bazar – Tradiční bazar trochu zeštíhlal a částečně se přeměnil na swap. Nicméně svůj účel splnil. Poskytl prostor pro pracovní sdílení, setkání a přispěl do rozpočtu sboru i finančně

Filmáč – Tento formát má střídavé úspěchy, asi záleží na výběru diskutovaných filmů i na tom, jak má kdo čas. Na závěry je ještě příliš brzy.

Koncerty a divadla – Proběhlo několik koncertů a divadel se slušnou účastí. Na některé akce nám přispěla obec. Také se dobrovolnický zapojila Čajovna pod moruší.

Noc kostelů – Noc kostelů se velmi vydařila, včetně půlnočního lezení na věž. Letos se soustřeďujeme více na vystupující z blízkého okolí, aby se na ně přišli podívat jejich sousedé a kamarádi.

Spolupráce s obcí – Pravidelně přispívám do obecního časopisu, občas mám přednášky v hospodě. Účastním se i obecních brigád.

Spoluobčané mě znají a občas se se mnou pouštějí do hovorů, často i o jejich pojetí víry. Obec nám pomáhá se sečením trávy na zahradě a v okolí kostela.

Práce staršovstva – Předchozí staršovstvo pracovalo perfektně a bezchybně. Za to mu patří dík. Byla to ale práce jednoho muže, který si nevychoval nástupce, i když svými zkušenostmi dnes pomáhá. Nové staršovstvo pracuje kolektivně. V mnoha ohledech si teprve ohmatává cestu. Nicméně pracuje s velkým nasazením a zejména jeho mladí členové projevují velkou odvahu při hledání cesty. Jako by slyšeli Hospodinovo Slovo Jozuovi: „Jen buď rozhodný a velmi udatný; tak budeš jednat prozíravě všude, kam půjdeš. Jako jsem byl s Mojžíšem, budu i s tebou. Nenechám tě klesnout a neopustím tě.” A právě tento mladistvý elán, Hospodinovo Slovo a ujištění, že nás Bůh neopustí, jsou věci, které mě naplňují naději, že práce v Soběhrdech má smysl a že časem přinese své ovoce, i když sklízet už ho bude asi někdo jiný.

Josef Bartošek

Zpráva o dění ve sboru Soběhrdy v roce 2022

z pohledu kurátora a staršovstva

Rozhovory pod pergolou – Jsou nedílnou součástí nedělních bohoslužeb, časem, kdy si povídáme a tvoříme i rozšiřujeme sborové společenství.

Pastorační pracovnice – Do 1. 9. 2022 byla naší pastorační pracovnicí Šárka Grauová. Šárka měla v našem sboru na starosti biblické hodiny, pastorační rozhovory a další. Děkuji jí za práci pro náš sbor.

Setkání v Luhu u Čími – Sborový tábor je akce s dlouholetou tradicí a nám se i nadále daří realizovat jej po vzoru minulých let a vést jej ve stejném duchu. Je jedinečný tím, že se na něm podílí mnoho vynikajících a obětavých vedoucích a praktikantů, a tak vzniká zcela výjimečné společenství.

Soběhrdský bratr – Časopis se nám daří stále vydávat po vzoru minulých let. Jeho nedílnou součástí tvoří příspěvky členů benešovského a přčického sboru, ale i čerčanského sboru CČSH. Děkujeme všem, kteří se podílejí na jeho tvorbě.

Pomoc Ukrajině – V letošním roce jsme jako sbor poskytli ubytování pro ukrajinské uprchlíky. Hlavní podíl na této činnosti, ať už po stránce administrativní, organizační, tak i po sociální a lidské, nese Šárka Grauová jakožto koordinátorka. Děkujeme jí za péči a vynaložené úsilí.

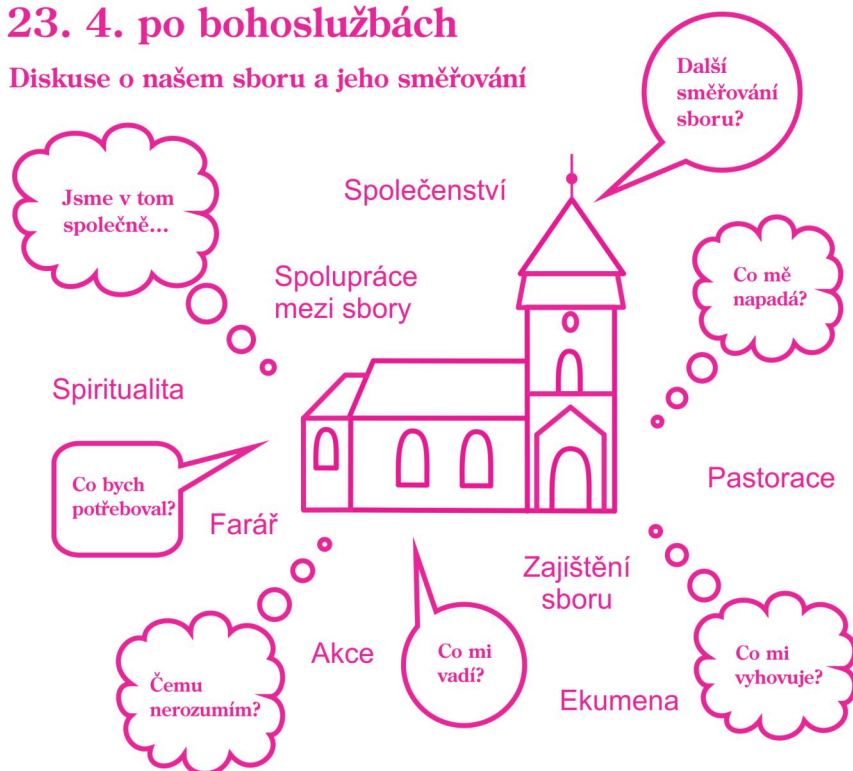
Oprava kostela a fary – Na kostele se podařilo připevnit střešní krytinu, aby nemohlo dojít k poškození při silném větru. Na faře byla provedena oprava podezdívky. Kuchyňka dostala nová okna, dveře a vytápění, díky čemuž se sníží náklady na spotřebu energií.

*Jiří Fojtů s přispěním ostatních starších
(redakčně kráceno)*

Soběhrdy (o) sobě

23. 4. po bohoslužbách

Diskuse o našem sboru a jeho směřování

Setkání bude vedeno **externistou**.

Myšlenky budeme moci sdílet v **menších skupinkách**.

Svůj postoj bude možné vyjádřit i **neverbálně**.

Jsou **vítáni všichni sympatizanti**, kterým na sboru záleží, členové i nečlenové, z různých církví i mimo církev.

Moc nám pomůže znát váš pohled na sbor v Soběhrdech.

Budoucnost leží v našich rukou.

Evangelický sbor ČCE Benešov zve na
Sborový pobyt na Hrachově
5. - 8. května 2023

Program:

Biblický, turistický, naučný
a zábavný.

Navštívit Ize Skanzen
Vysoký Chlumec, zříceninu
Vrškamýk, zříceninu
větrného mlýna Příčovy,
stezku Drbákov- Albertovy
skály, rozhlednu Milada,
atd.

Cena za celý pobyt
včetně plné penze je

Dospělý 1 650kč
děti 2-12 1 500kč

Ubytování máme zatím

zamluveno 35 míst

(podle dohody a zájmu ještě můžeme
případně navýšit)

Budeme ubytováni ve zděné

budově ve čtyřlůžkových
pokojích WC a sprchy jsou
společné na chodbě.

Místo se nachází asi 12
km od Sedlčan směrem
na Příbram
nedaleko Slapské
přehrady, cesta
z Benešova je dlouhá
zhruba 44 km

Kontakt: Jiří Šíma 732731390, sima.ji@email.cz

Sborový víkendový pobyt Hrachov 5.-8.5. 2023

Jaro pomalu klepe na dveře a s ním i náš sborový víkend na Hrachově. Jelikož si myslím, že vícedenní sborové akce mají na budování společenství sboru významný vliv, jsem rád, že se nám podařilo tuto akci zorganizovat. Nyní pár slov co nás na Hrachově čeká a na co se můžeme těšit. Program se nám pomalu plní a to je dobře. Děkuji všem, kdo se na přípravě podílejí.

Pro děti se chystá večerní šifrovačka – bojovka, dále nějaké sou-
těže. Pro dospělé se chystá přednáška na téma válečné umění
v bibli. Pro všechny je připraveno několik výletů, uvidíme kolik jich
stihneme. Věřím, že se nudit rozhodně nebudeme. Nedělní boho-
služby plánujeme udělat přímo na Hrachově a pokud dovolí počasí
budou venku. Kázat budou společně Kateřina Frühbauerová a
René Hudec. Další potřebné informace včetně kontaktů
na přihlašování, jsou na plakátku. Kapacita se pomalu plní, ale
místa ještě jsou. *Budeme rádi, když se k nám přidáte i vy, soběhrd-
ští a přičítí, a pomůžete zbývající místa zaplnit!*

Jiří Šíma

Předtáborová víkendovka v Čerčanech

*Od pátku 9.6. 18.00 v kapli sboru CČSH v Čerčanech, do neděle 11.
června 12.00. Jako každý rok před naším prázdninovým setkáním
v Čími se s dětmi setkáme na víkendovce, kde je ideální příležitost
připomenout si, kde jsme loňské léto přestali v našem příběhu.
Letos nás čeká závěr Davidova příběhu a seznámíme se s ná-
sledníkem trůnu, zprvu nezkušeným a spíše vyděšeným mladým
králem, který ale v dospělosti proslul svou moudrostí a rozumnos-
tí.*

Letní setkání dětí v Luh u Čími - 29.7. - 4.8. 2023

Milí rodiče malých táborníků, ozýváme se v novém roce s po-
zvánkou na další letní setkání v Luh u Čími. Všechny potřebné
údaje najdete v elektronické přihlášce v odkazu ve sborové elek-
tronické poště. Na děti a pobyt s nimi se už teď těšíme.

Za tým vedoucích Lenka Karlíková

Velikonoční program a sborové kalendáře

Soběhrdy

07.04.19:00 - Bohoslužby na **Velký pátek** v Soběhrdech.

09.04.11:00 - Bohoslužby na **Boží hod velikonoční** proběhnou tentokrát v Čerčanech společně s bratřími husitské církve v jejich kostele. Společné bohoslužby jsou už letitou tradicí, je tedy spravedlivé jejich návštěvu u nás zase jednou oplatit.

23.04.10:00 - Po bohoslužbách proběhne celosborové setkání "**Soběhrdy (o) sobě – Diskuse o našem sboru a jeho směřování**", kde bude příležitost pobavit se strukturovanou a příjemnou formou o současnosti a budoucnosti našeho sboru. Přijďte všichni, kteří máte zájem vyjádřit svůj názor, nebo jenom sledovat debatu.

28.05.10:00 - Oslava výročí **240 let sboru**. Přijede p. Hradecká z archivu s vzácnými dokumenty. Kázat při bohoslužbách bude synodní senior Pavel Pokorný.

03.06.08:00 - **Stavba mola** v místě letního tábora v Luhu u Čími.

09.-11.06. - Tradiční předtáborová **víkendovka v Čerčanech**, viz pozvánka.

11.06.14:00 - Mezisborové **setkání So-Bn-Pr** v Bedřči.

29.7.-4.8. - Táborové **setkání dětí a mládeže v Luhu u Čími**, viz pozvánka.

- nově putovní biblické hodiny po domácnostech. Měly by být vždy poslední pátek v měsíci. Informace o termínu budou dodány.

- biblické hodiny on-line už běží každé úterý od 20ti hodin. Vede je Šárka Grauová. Link na připojení je na webových stránkách našeho sboru.

Prčice

- Bohoslužby jsou obvykle od 9:00 v evangelickém kostele v Prčici.

Benešov

06.04.18:30 - Pašijní čtení při biblické hodině ve Vlašimi ve středisku Diakonie a s přenosem online.

07.04.16:00 - Bohoslužby na **Velký pátek ve Vlašimi** v diakonii.

18:00 - Bohoslužby na **Velký pátek v Benešově** ve sboru.

09.04.08:30 - Bohoslužby na **Boží hod velikonoční ve Vlašimi**.

10:00 - Bohoslužby na **Boží hod velikonoční v Benešově**.

16.04.11:00 - Přednáška br. T. Trusiny v benešovském sboru na téma "Kulturní války".

23.04.18:00 - Koncert u příležitosti instalace varhan v modlitebně sboru ČCE v Benešově. Zazní skladby J.S.Bacha, D.Bigaglia, F.Bendy, L.Boělmanna a dalších. Vystoupí D.Veselá – varhany, E.Gallová – zpěv, C.Sedláček – zobcová flétna, Z.Limberská – zobcová a příčná flétna.

05.-08.05. – Sborový víkendový pobyt nejen benešovského sboru v Hrachově u Slapské přehrady, viz pozvánka.

02.06. - Noc kostelů v evangelickém sboru v Benešově. Program bude upřesněn.

11.06.10:00 - Předání Medaile vděčnosti bývalému kurátorovi benešovského sboru J. Zavadilovi.

23.-24.6.(?) - Zakončení nedělní školy. Program a termín bude upřesněn.

- Každé úterý od 14:00 do 15:30 se v benešovském sboru ve spolupráci s YMCA schází **Klub deskových her**.

- **Biblické hodiny** jsou každou středu od 18:00 online i prezenčně ve sboru v Benešově kromě první středy v měsíci, kdy jsou ve Vlašimi ve středisku Diakonie.

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov; kazatel: Kateřina Frühbauerová, kurátor: Jiří Zavadil; telefon: **731177145**, email: **benesov@evangnet.cz**, www stránky: **benesov.evangnet.cz**, facebook: Evangelíci Benešov; číslo účtu: 233563947/0300.

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov; kazatel: Josef Bartošek, kurátor: Jiří Fojtů; telefon: **604914582**, email: **sobehrdy@evangnet.cz**, www stránky: **sobehrdy.evangnet.cz**, youtube: čce sobehrdy; číslo účtu 1190782/0300.

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice; administrátor: Josef Bartošek, kurátor: Jindřich Souček; telefon: **724313262**, email: **sedlec-prcice@evangnet.cz**, www stránky: **sedlec-prcice.evangnet.cz**; číslo účtu 191782497/0300.

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské; Husova 280, 257 22 Čerčany; farář: Petr Wagner; telefon: **608066406**, email: **cercany@ccshpraha.cz**; www stránky: **ccsh-cercany.blogspot.cz**.

V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu, můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.

Přihlásit a nebo odhlásit **odběr časopisu** lze na emailové adrese či telefonu příslušných sborů.

Redakční uzávěrka

čísla léto/2023 je 9. června 2023.

Redakční rada

Marie Stolařová (šéfredaktorka), Miroslava Nuličková (zástupkyně šéfredaktorky), Jindřich Souček, Josef Bartošek, Kateřina Frühbauerová, Jan Macháček (sazba).

Adresa redakce

FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
email: marie.stolarova@centrum.cz